

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Nagy idők tanui.

Pécs, 1897. január 28.

(***) Közel egy félszázada mult, hogy azok a negyvennyolcas honvédek kiállottak a küzdőterre egy egész világ ellen, hogy kiküzdjék az édes haza szabadságát. Ritkuló soraikból a mindent megörlő idő legtöbbjét már az örök szabadság, az örök béke és nyugalom honába szólította, akik pedig még élnek közülök, legtöbbje a legnagyobb nyomorban sinylődik.

Persze, mert negyvenkilenc esztendő nagy idő, különösen a mai gyorsan élő korszakban, ami alatt hej be sok minden megváltozott. Ime, az akkor lelkes ifjak, kik nemzetükért mindenüket otthagyták és a „mindnyájunknak el kell menni“ jelszava mellett vérüket áldozták a hazáért, ma már erőtlén aggok, a kiknek szívét elfogja a keserűség, hogy oly nagy dicsőségek és önfeláldozás után mire jutottak?...

Ugyan mire? Hát koldusbotra. Ez maradt nekik emlékül, hogy a régiekre visszaemlékezzenek és regéljenek a magyar nemzet haláljáról az utódoknak hihetetlen történeteket. A dicsőségre rávetették az eltakarás vastag leplét. A multról a nemzet vezetői nem szívesen szeretnek beszélni. Hisz ott van például a Kossuth-szobor létesítése, melyre a nemzet fiainak lelkesedéséből annyi pénz gyűlt össze, hogy hasonlíthatatlanul méltó szobrot lehetne állítani szabadságharcunk eme legnagyobb

bajnokának, a létesítés késik, mert szolgálkék őrzik féltékeny gonddal a nemzeti kegyeletnek s lelkesedésnek eme újabb megnyilvánulását, nehogy Bécs megsértődjék általa.

Ó, az a Bécs, mely háromszázad óta nehezkedik nemzetünk szabadságára, be sok rossznak a kuforrása voltál te. Vértüredékbe fojtád annyiszor a nemzeti szabadságot, valahányszor fiai azt kiküzdni akarták, s szomorú, de úgy van, mindig tenfiad árulása, gyávasága adta a fegyvert legádázabb sanyargatód kezébe.

Igy lettek aztán a legutóbbi nagy idők névtelen hőseiből jeltelen inségesek. Imbolyognak, mint az árnyék. Érzik, hogy nem valók már ebbe a korba, mely nem ismer halált és érdemeket megbecsülni nem tud. Milliokat áldozunk évenként ágyukra, fegyverekre, a negyvennyolcas honvédeknek pedig nem jut száraz kenyérre való. Pedig van pénzünk mindenre: egy csomó naplopó élőködik érdemtelennül a polgárok pénzéből, képvásárlások s más mindenféle ezer cimen elherdálják keservesen összehordott filléreinket, a magyar nemzet egykori félistenei pedig elhagyatva, nyomorogva tengetik életüket és az állam befogja füleit, hogy ne hallja esdeklő szavukat, a hivatalos nemzet elfordul tekintetével, hogy ne lássa a rongyot, mely a hajdani dicsőséges palást helyett fedi a hősök testét.

Minden nemzet, még a legkisebb is, megbecsüli a mult idők nagy emlékeit,

akik a haza körül szereztek érdemeket. Nálunk ez nem szabad, mert álloyalitásunk tiltja tisztelni nyilvánosan a 48-iki szabadságharc fenséges történetét és szeretnék, ha minden emléke a multnak örökre eltűnnék a földszinéről.

Bizony nem messze az ideje, hogy hirmondó sem marad ezekből az öreg emberekből; s ha majd a nemzeti hála jobb időkben megnyilvánulni akarna, csak sirjaiknál róhatnók le a kegyeletet azoknak, akiket éhen hagyunk veszni, csak azért, mert minden habozás nélkül ragadtak fegyvert, hogy legyőzzék adáz elleneinket. Pedig történelmi igazság, hogy amely nemzet nem becsüli meg nagyjainak, hőseinek emlékét, az elveszett örökre, az megsemmisülése sirját önmagának ássa meg.

A „vakulj magyar“-féle hagyományos politika szerint fölvesznek ugyan az államháztartás évi budgetjébe egy összeget „az 1848—49-iki honvédek segélyezése“ címén, de ez az összeg oly csekély, hogy szinte nevetséges, és ami belőle az egyesekre jut, az a mindennapira is alig elegendő. Husz krajcár egy napra azoknak, akik elég szerencsések voltak annak idején beigazolni, hogy honvédek voltak.

És most, midőn már ezeknek a segélyre szorultaknak száma a természet rendje szerint is kisebbedett, mégis mit tapasztalunk? Ahelyett, hogy a kormány igyekeznék odahatni, hogy a segélyt minél nagyobbra emelje, hogy a segélyben mind-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája

Szeget szeggel.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Egész Biharországban híres volt szépségéről és vagyonosságáról Kemény Pál uram leánya, Ida; bárhol teszsz említést róla, mindenütt ijesztőbbnél ijesztőbb dolgokat hallasz felőle; mint a mesebeli király leány, a ki kériit, kik feladványait nem fejtették meg, karóba huzatja, vagy a vár bástyájáról taszittatja le; vagy az örök éj sötétségével bíró kigyók és békák által lakott várbörtön fenekére záratja, honnét csak szétesett csontjaik kerülnek ki, hogy egy közös halomra rakattassanak a vár udvarán, mely már egy egész piramissá emelkedett. Ily kegyetlen hírek vették körül Kemény Idát is.

Ida egyetlen leánya volt Kemény Pál dúsgazdag birtokosnak; anyja két évi házasság után maga kereste a halált, miután megtört minden reménye, hogy vad, indulatos férjét megváltoztathassa s itt hagyta egyetlen gyermekét, Idát is, ki már pöylás-baba korában mutatta ki, hogy nem angyal szelidségű anyja, hanem apja szilaj vére van ereiben.

Már a bölcsőben megszöktette az összes dajkákat, kik mellé lettek fogadva; még az emberi természetet is megtagadni látszott, ha beállott az est s felnyillott a torka; éjszaka soha egy percet sem aludt, sőt azt sem türte, ha más aludt; anyja lakosztályában egész éjeken talpon voltak, mert ha nem tartották folytonosan karon, képes volt torka szakadtáig sirni. Nappal is csak, ha apja jött be megnézni, látszott kissé meghunyászkodni, ki egyszer teljes dühével dobta vissza a bölcsőbe, midőn nála is sivalkodni s mérgelődni kezdett.

A rossz világ azt beszélte, hogy Kemény Pál uram megfelelt a nevének, mert ugyancsak kemény ember volt; cselédei rettegték hirtelen haragjáért, nem egyet vert félig holtra s azután bár ő gyógyítottta meg, az soha a házhoz vissza nem ment; még a kutya sem maradt meg a háznál, kegyetlen természete miatt; kedvenc vadász kuttyáját, melyet drága pénzen vett, mérgében, mert egy alkalommal hívására hozzá nem jött, a vadászaton agyonlötte; sőt — mint a cselédség suttogetta — még neje is ki volt téve a tettelegességnek, míg megunva a martir életet, egy szép napon jobb hazába költözött.

Ilyen apa mellett nevelkedett Ida, bár alig voltak együtt, sőt mintha egymás ter-

mészetétől féltek volna, lehetőleg kerültek egymást.

Ida kiskorában már idegen kezekben nevelkedett egy öreg nevelőné és a cselédség környezetében.

A vér azonban nem tagadta meg magát; azután is éjszaka felváltva voltak mellette, folyton mesélni kellett neki, vagy vele játszani; jaj volt annak, aki elaludt, mert vagy a ruhát gyujtotta meg rajta, s a szegény alvó arra ébredt, hogy ruhája ég; vagy mint egy kis kutya, végig harapott az alvó karjába, vagy arcába, egyszóval: kis kiadásu Báthory Erzsébetnek igérkezett.

Később apja elhatározta, hogy kiadja a háztól s beadta a nárdába. A nárdában először közös kamrába tették a jó nővérek; bár első napokban az elhagyatottság érzete s az idegen környezet kissé feszélyezte, mégis egé z éjjel mászkált a hálószobában s nem hagyta a többi gyermekeket sem aludni. Megpróbálták azután azért, mert tudták, hogy a dúsgazdag Kemény semmi pénzáldozattól sem retten vissza, egész külön kamrába tenni, s mindennap más testvér volt mellette; végre is látták, hogy nem birnak vele s egy szép napon haza küldték.

Ez időtől fogva otthon volt s tett amit akart; rettegte az egész cselédség; minden hában más nevelőné volt mellette s bár hire

azokat a 48-as honvédeket részesítse, akik arra sanyaru viszonyaiknál fogva rászorulvák; éppen ellenkezőleg, mindig jobban és jobban szorítja meg a segélyezés föltételeit, nyilvánvalóan mutatván ki azt a mostoha és rideg bánásmódot, a melyben őket részesíteni akarja, hogy a messze jövőnek esetleges szabadságharcosaitól már előre is elvegye a kedvet, hogy a nemzet igazainak védelméért fegyvert ragadjanak.

Dicsőségesen országló miniszterelnökünk elég kegyes volt záros határidőhöz kötni még a honvédigazolást is, mintha egy jelentéktelen alakiség elmulasztása, vagy betartása lehetne iránytadó arra nézve, hogy segélyben részesüljenek-e a szabadságharc katonái. De ma — kétségtelen tények igazolják — éppen arra törekszenek, hogy a 48-as honvédeket, a 48-as idők összes magasztos emlékeivel az elfeledésnek, a megsemmisülésnek tegyék ki, mert ez tetszik azoknak, akik mostan a nemzet sorsát igazgatják. Hasztalan kér, könyörög, esedezik minduntalan az országos központi bizottság, kérve tisztességet a szegényeknek, előállva konkrét javaslatokkal, senki sem hallgat rája, a miniszterelnökség, mely magának tartotta fenn a 48-as honvédek ügyét, jónak látja az ilyen kérelmeket az irattárba helyezni. Ime, így istápolják Magyarországon a nagy idők élő emlékeit, a még vánszorgó agg honvédeket. Ugyan mit várhatunk még?!

A magyar társadalom pedig mindehhez rémségesen hallgat; pedig csak akarnia kellett volna, egy országosan szervezett gyűjtéssel megleckéztethette volna atyáskodó kormányunkat; azonban ki merne a kezdeményezés terére lépni, mikor oly hosszú a kormány keze, hogy tán még börtönbe juttatná azokat is, akik dicső honvédeinket segélyben részesíteni akarják. Mi pedig, a kormány szája ize szerint való, gyámkodás alá helyezett tehetetlen társadalom farsangolunk vigan, táncolunk hazánk sirja fölött, s talán felül is fize-

mindentüvé eljutott, a dús javadalmaszása mindig új, meg új próbálni akarókat hozott a házhoz.

Igy mult el néhány év, míg Ida felserdült; a lovat szőréen is megülte, a puskával úgy bánt, hogy bármely férfit megszegyenített volna; társaságokba járt s oly fesztelentül beszélt a férfiakkal, mintha csak pajtásuk lett volna.

Ida kedélyén és természetén csudálatos változást vitt végbe egy véletlen, mely egy vadászaton történt. Egy vadászat alkalmával szarvast sebzett meg, mely rosszul volt találva; a szegény állat első lábaival kapaszkodva akarta tehetetlen testét tovavonszolni, a dereka volt eltörve; midőn Ida oda szaladt, először életében volt megdöbbenve, még eddig golyója mindig biztosan talált, soh' se látta az állatot kinlódni és szenvedni. A szarvas szemeiből könnyek hullottak s keserves bőgéssel panaszkodott fájdalmaival; Ida meghökkenve állott meg s hirtelen elfutva a vadászt küldte oda, hogy a szarvasnak a kegyelem-döfést megadja. E perctől fogva a leány, ki környezete kinzását semmibe sem vette, ki a ruhát is fel tudta alvó cselédjén gyújtani s kacagni tudott annak ijedelmén, a megsebzett szarvas fájdalmas bőgése s könyező szemeitől megrettenve félni kezdett a haláltól, vagy bármely sebestüléstől, sőt bámulatosan megvál-

tünk, de nincs senki, akinek eszébe jutna a szegény, nyomorban élő 48-as honvédekre gondolni. Hja, ez gutgesinnt polgároknak tilos, ezért belekerülnek a kormány fekete könyvébe. Pedig hát ha mindenünket lábaik elé raknók, akkor sem hálálhatnók meg, amit értünk tettek egykoron.

Hírek.

Pécs, 1897. január hó 28.

Kavics leves.

Az utolsó olasz háboru alkalmával egy zuávot egy savoyaihoz szállásoltak be, kinek felesége messzeföldön ismeretes volt fősvénységéről.

A zuáv kicsiny zsoldját utközben elitta, kenyerét eladta, hogy arán még többet ihassék. Szállás-adó gazdája törvény szerint nem volt kötelezhető, hogy neki mást adjon, mint vizet, tüzet és sót, mint mondták, két elemet és egy ásványt, melyek azonban együttesen sem képeztek lakomát.

A zuáv azonban még nem csüggedt el. Töltött egy nagy fazék vizet a tűzhelyre, alája nagy tüzet rakott, erre behozott az utcáról egy nagy darab kavicsot, azt nagy lelki nyugalommal, kiváló gonddal a fazékba tette, akárcsak marhahús lenne.

A savoyai asszony ugyancsak csodálkozva nézte az előkészületeket, minőkhez hasonlót még nem látott.

— Mit akar maga csinálni? — kérdi.

— Kavics-levest akarok főzni — felelé a zuáv.

— Kavics levest? Jó az?

— Ah olyan jó, hogy megnyálná utána mind a tiz ujját! Szerencsétlenségemre hiányzik még valami csekélység belőle, a miről egészen megfeledeztem.

— Mi legyen az?

— Egy kevés főzelék, vagy gyökér, a mi magába vegye a kőből kifőtt zsirt.

— No abban ne lassung hiányt. Itt van néhány gyökér és murek.

A zuáv szívesen fogadta a felajánlott gyökereket és folytatta a tűz élesztését. Időről-időre megkeverte egy kanállal a vizet s megkopogtatta a követ.

— Már kezd puhulni — mondá, a va-

tozott, nem verte cselédjeit s csak ha a düh elragadta, akkor felejtkezett meg magáról s ily állapotban bárkit is képes volt bántalmazni.

Ida belépett a nagy leányok sorába; nem is volt hiány kérőkben, hisz ily jó parthinál sokat elnéznek az emberek, sőt hajlandók mindent az irigységnek tulajdonítani; de kezdettek mégis gyérülni a kérők, midőn a vidék legszemrevalóbb gavallérjai hiába próbáltak szerencsét s Ida egyik másikra oly kritikát mondott, hogy azzal ugyan el nem dicsekedett; az egyiknek azt mondta, hogy pipogya embert soh' sem tudna szeretni, a másiknak tanácsolta, hogy inkább egy korcsma tulajdonosnőjét kérje meg, a harmadiknak pedig alkalomadtán kimutatta heves természetét oly alakban, hogy az illető még a nő-sülésről is örökre lemondott.

Igy állott a dolog, mikor Tihanyi Ákos, ki Idával egy pesti bálon ismerkedett meg, a sok mende monda ellenére kérő szándékkal a házhoz jött. Tihanyi öles termetű, igen kellemes szelid arcu fiatal ember s Idának már a bálon megtetszett s még mentegezni is kezdte magát, anélkül, hogy vádoltatott volna:

— Ugy-e, Tihanyi ur, hallotta már az én rossz híremet; lássa, az emberek engem igen rossz szívű és lelkű nőnek mondanak, pedig én arról nem tehetek, hogy néha a harag elragad s a megengedett határon túl ra-

lódi legjobb minőségből való. Minő kár, hogy nincs egy darabka szalonnám, hogy azzal jobb izt adhatnék a levesnek.

— Valóban fiam — mondá az öreg asszony, én életemben még soha se ettem kavics levest, de ha megígéri, hogy nekem is ad belőle egy tányérral, akkor adok hozzá egy darab szalonnát is.

— Jól van, maga kapja az első tányérral.

Erre a szalonnát betette a gyökerekkel együtt a fazékba, mire rögtön kellemes illat terjedt el a konyhában.

— Nem tudom, igaz-e — mondá a zuáv mintegy magában beszélve, de nekem azt mondták, hogy pár szem szegfűszeg és kis foghagyma is nagyon jó a levesben.

Az öreg fősvény savoyai asszony már annyira jutott, hogy bizony azt a kis fűszert se tagadta meg s tiz perccel később a zuáv oly levest talált az asztalára, mely gazdaszszonyának jobban izlett, mint a maga főztje.

Másnap a zuávnak az ezreddel tovább kellett vonulni, midőn éppen az utra készüldött, lakást-adó asszonya megtalálta a követ a fazékban és utravaióul vele akarta adni.

— Köszönöm — mondá, anélkül, hogy zavarba jött volna. Friss kavics leves, mint maga is meggyőződött róla, valami kitünő, azonban felmelegítve nem izlik többé.

Cleonice.

Napirend 1897. január 29-én.

Naptár: péntek, jan. 29. — Róm. kath.: Sal. Ferenc. — Prot.: Juvenin. — Gör.-kel.: (jan. 17.) Antal — Zsidó: R.-Chodes 26. — Nap két 7 óra 15 percek; nyugszik 4 óra 39 percek. — Hold két 5 óra 2 percek reggel; nyugszik délelben.

Időjárás: hőmérséklet 1 Celsius fok meleg; légneműs 753 — Kilitás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: boros idő, hőemelkedés és hó várható.

— (Közigazgatási tilos.) Baranyamegye közigazgatási bizottsága február hó 9-én (kedden) délelőtt 10 órakor a vármegyeház széktermében az alispán elnöklése alatt ülést tart.

— (Két bál.) A mai napra két bál is esik. Mindakettő nevezetes és mindig sikerült mulatsága szokott lenni a farsangnak s így lesz ez bizonyára ma is. A pécs-baranyai vendéglősök ipartársulata a Vigadóban ma este 8 órakor tartja farsangi táncmulat-

gad; de lássa, én anya nélkül nevelkedtem fel s tán apám véréből többet örököltem, mint kellett volna — s erre mintha maga is megbánta volna őszinteségét, elhallgatott.

Tihanyi foglalkozni kezdett Idával s annak lelkébe látott; ez a lélek nem volt kifogás nélküli szép, de nem javithatatlan s őt még izgatta, hogy tán neki sikerülne ezt a fékezhetlennek hirdetett természetet megzabolázni.

A bál után a Kemény családhoz közelebb ismerősök közt célzásokat tett, a mire persze azonnal bőven kapta a felvilágosításokat még arra is, a mit nem is kérdezt volna; a sok variációval bíró jellemzések csak egyben egyeztek meg s ebből Tihanyi azt vette ki, hogy Idában az önuralom hiányzik s teljesen az indulatok hatalmában van; ha ő ezt uralni tudná, tán a legszebb s legjobb asszonynak lehetne férje.

Hosszabb megfontolás után járnai kezdett a házhoz; Idávali viszonya bizalmasabb lett s egy ily bizalmas tété-a-tété közben elmondta Ida a szarvas történetét. Ez az elbeszélés adta meg az eszmét Tihanyinak, mely benne megérlelődött s melynek következményei egész életére befolyással bírandottak, mert most már nemcsak érdeklődött, de szeretete is ezt a kiismerhetlennek látszó nőt, aki előtte mindig kedvesnek s szeretetreméltónak mutatkozott.

ségát; a pécsi helyőrség tisztikara pedig a Nemzeti Kaszinóban tisztí estélyt rendez.

— **(Adomány a népkonyhának.)**

Egy uri társaság kebelében 2 frt 30 krajcárt gyűjtöttek a pécsi jótékony négyelet javára, mely adományért köszönetet mond az egyelet elnöksége.

— **(A pécsi szent Vince-egylet.)**

mult évi kimutatása most jelent meg. A kimutatás szerint az egyelet mult évi bevétele volt: pártoló tagok és jövedők adományaiból 1101 frt 34 kr., újévi tisztelgések megváltása címén 17 frt 17 kr., az ülésterem perselyéből 139 frt 74 kr. és a mult évi pénztári maradvány 402 frt 13 kr., összesen 1660 frt 38 kr. Ezzel szemben áll 1167 frt 46 kr. kiadás s így a folyó évre pénztári maradvány 492 frt 92 kr. Az egyelet a mult évben 150 szegény családot gondozott, mintegy 400 egyénnel s ezeknek a következő segélyek osztattak ki: 7444 kiló kenyér, 5683 liter tej, 223 kiló hus, 12625 kiló fa és 1400 népkonyhai ebéd. Az egyelet elnöke Watzesch Miklós, nyug. ezredes, alelnöke Wajdits Gyula, papneveldei lelkiigazgató, pénztárosa Spiesz János kanonok és titkára Hanuy Ferenc dr., szentszéki jegyző Tiszteletbeli tagok: Walter Antal és Lechner János dr., apátkanonok. Az egyelet működő tagjai: Angszter Oszkár, Bedő Károly, Hradek Hároly, Heckenberg Konrad, Igaz Béla dr., Kűbaly József, Szabó Géza és Szendey Ágoston.

— **(Calicot-bál.)** A jótékony négyelet február 6-án a Nemzeti Kaszinóban tartandó Calicot-bálijára nagyban folynak a készületek. A közönség érdeklődése a bál iránt általános s a rendezőség mindent elkövet a siker érdekében. Eddig is minden elő van már készítve a bálra, csupán a legyezőket nem bírta a rendezőség megkapni s ezt ez uton hozza a hölgyek tudomására. Természetesen, hogy a kilátásba helyezett legyező-ajándékok nélkül is jól fog mulatni mindenki, a ki a bálon megjelenik. S hogy ezek igen sokan lesznek, azt mondanunk sem kell.

Tihanyi kiadta a rendfeket az öreg János kocsisnak, hogy másnap reggel az új szerazámban négy lóval mennek át Belényesre, de a négyes fogatba az ostorhegyen járó Madár helyett a kényes száju Pillét fogják be. János csodálkozva nézett gazdájára, mintha még valamit várt volna; hogy lehessen egy ily szeszélyes csökönyős lovat a négyesbe beállítani, ha leánynézőbe mennek, mint már rebesgették.

— Nohát nem értett János? mit néz, mintha valami csodát látna?

János megcsóválja fejét, megpödrí fülig érő bajuszát.

— Csak nem tudtam, kérem alásan — ugymond — nem tetszett e a lovat eltéveszteni; mert hiszen a nagyságos ur már el is akarta adni azt a dögöt csökönyössége miatt; csak a száját kell megrántani, az ugyan aztán el nem mozdul a helyéből.

— Csak tegye a mit mondtam, s reggel 6 órára álljon elő, hogy 11 órára Belényesre érjünk.

János morogva ment az istállóba, sőt még olyasfélét is morgott, hogy a nagyságos ur megbolondult; de azért pontos időben ott állott a magas jukker kocsiával.

Tihanyi zsebébe tévé jól kipróbált angol revolverét s a bakra ülve elhajtott. Utközben Jánost beoktatta, hogy a cselédszobában úgy nyilatkozzék róla, hogy nagyon

— **(Iskolai ünnepély.)** A mohácsi m. kir. állami polgári fiu- és leányiskola növendékei — részben a „mohácsi emlékmű“ és részben az intézeti ifjusági könyvtárak javára — f. é. február hó 7 én, délután 3 órakor, az „iparosok olvasóköre“ e termében iskolai ünnepélyt tartanak. Belépőjegy ára egy korona. Tekintve a nemes célokat, fellülfizetések közönnettel fogadtatnak. Az ünnepély műsora: 1. Brand E. — Népdalegyveleg; éneklí a fiukar, zongora négykezes és harmonium kísérete mellett. 2. Tompa M. — Az ibolya álmai; szavalja Mittler Mária. 3. Erkel F. — Ima (Bánk-bán); éneklí a leánykar, harmonium kísérete mellett. 4. Józsa G. — Az unokatestvérek. Vigjáték 1 felv. Nevelő, Zsivánovits Géza, Jenő, Béla testvérek Kaufmann Alfréd, Rosenfeld Jenő, Miklós, Aladár, testvérek Fölker József, Szajkó Lajos, Inas Tauszik Andor. 5. Brand E. — Téli rege (daljáték); éneklí a leánykar, zongora és harmonium kísérete mellett. 6. Mendelssohn a) Gondolásdal; harmonium és zongora duo, játszák: Frommer Ella és Olga. b) Nászinduló, harmoniumon játsza Frommer Ella, zongorán kísérik Frommer Olga és Brand igazgató. 7. Arany J. — A tudós macskája; szavalja Fabritzky Antal. 8. Abt F. — Vinéta; éneklí a leánykar, harmonium kísérete mellett. 9. Lőcsei E. — Amanda vagy Juci? Vigjáték 1 felvonásban. Rétiné Burgstaller Aranka, Erzsike leánya Littauer Ilona, özv. Felleginé, özv. Mezeiné Rétiné sógornői Szendrey I., Freund Erzsébet, Róza, Erzsike barátnője Novics Ida. 10. Goll J. — Tornász induló, éneklí a fiukar, zongorán kíséri Wittenbarth Malvin és Wolf Janka.

— **(Javithatatlan.)** Sok bánatot okozott már Máté József szegzárdi földművesnek hasonnevű fia, a kit legutóbb Budapestről tiltottak ki, mint közveszélyes csavargót. Budafoktól Szegzárdra egy rendőrnek kellett volna hazakisérnie, de utközben előle úgy eltűnt, hogy nyoma veszett. Néhány napra Duna-Adonyban, mint igazolvány nél-

hirtelen haragu a gazdája. János ismét csak a fejét csóválta, nem tudta a dolgot megérteni, hogy mért rágalmasza ő gazdáját? De azért megteszi, nem azért volt ő huszár, hogy a parancsot meg ne tegye.

Tihanyi igen szívesen látott vendég volt a Kemény kastélyban és teljesen jól számított, midőn azt vélte, hogy a cselédszobában beszélt dolgok leghamarabb jutnak el Idához, mert este a komorna már tulozva mesélte el a szörnyű tetteket, melyeket Tihanyi haragjában elkövetett.

Ida sápadva hallgatta, de egyuttal még érdekesebb lett neki az a rettenetes ember mit nem adna érte, ha ő egy ily alkalommal láthatná.

Másnap gyönyörű nap volt; a fészketek építő fecskék vigan csicseregve hordották csőrükben a sarat épülő fészkekükhöz; a szökőkút körül száz és száz apró azurkék lepke kikkázott, csoportokba szállva szívták a hűs nedűt, Tihanyi igen jókedvű volt s a bizalmas viszony annyira fejlődött, hogy megkérdezte Idát, elfogadja-e kezét? Ida remegni kezdte szívét, eszébe jutva a komorna esteli elbeszélése, s félve rebegette az „igen“ t. Csodálatos érzés lepte meg; máskor ily alkalommal csak a dac és guny ébredt fel szívében, most pedig szeretni vélte ezt a nagy erős embert, ki oly játszi, oly vidám tud

küli csavargót letartóztatták s bezárták a tolonházba, hogy majd másnap Szegzárd felé indítják. Reggelre azonban hült helyét találták, mert a tolonházból a padláson keresztül elmenekült. A nagyreményű ifju 18 éves, a kit most országzerte köröznek.

— **(Tolnavármegye közigazgatási bizottsága)** a napokban tartotta gróf Széchenyi Sándor főispán elnöklése alatt havi ülését. A szakreferensek jelentései között legelszomorítóbb volt a pénzügyigazgatóé, a ki konstatalta, hogy az 1896. évben kerek 100.000 frttal kevesebb adó folyt be, mint az előző évben. Az adóhátralék tehát 100.000 frt, a mit a rohamos elszegényedésre és az elemi csapásokra lehet visszavezetni. A szegzárdi anyakönyvvezetői állásra többen pályáztak s ezek közül Dömötör Miklós segédjegyzőt, Wiener Gyula szegzárdi irnokot és Szentessy József várdombi jegyzőt kandidálta s a kandidációt a bizottság felküldötte a belügyminiszternek. Tihanyi Domonkos kir. tanfelügyelő a meglátogatott iskolák közül a tolnait tulzafolttnak találta, a hol például az I-ső osztályban 136 gyermeket tanít egy tanító. A közigazgatási bizottság felszólítja Tolna város képviselő-testületét, hogy két új tantermet és tanítói állomást szervezen. A bizottság most már másodszer sürgeti meg a mult év május óta türesen levő segéd-tanfelügyelői állomás betöltését a vallás és közoktatásügyi miniszternél, mivel a kir. tanfelügyelő egymaga a felszaporodott ügydarabok elintézésén kívül a kötelességszerű iskolalátogatásokat képtelen teljesíteni.

— **(Orvoshiány a vidéken.)** Magyarország lakosságának fele nincs közvetlenül orvossal ellátva — ezt konstatalja a belügyminiszter mult évi jelentésében. Ennek oka az, hogy a községek és körök orvosi állásának betöltésére egyáltalán nem vállalkozik orvos, mert a minimális fizetés nem biztosítja az orvosok megélhetését sem. Ennek a tarthatatlan állapotnak aillusztrálására szolgál a következő értesülésünk. A magyar-bólyi körorvosi állásra hirdetett pályázat — mint lenni s ha megharagszik a „puszták királyának haragjával bir.

Most már csak az öreg Keménynek beleegezése volt hátra, melyet nem volt nehéz megnyerni, mert már úgy is aggódott leánya sorsán.

Ebéd után az új jegyespár séta kocsizásra indult; a négyes fogaton Ákos ült menyasszonyával s hátul az öreg kocsiával; a mint a vadas kert egyenes útján robogott a kocsi, egy fiatal szarvas ugrott fel, melytől a lovak visszahorkantak, Ákos nagyot rántott a gyeplőn az ostorhegyes megvetette a lábát s tovább nem ment, Ida ijedten nézett Ákosra ki csapást csapás után mért a makrancoskodó lóra, de a Pille csak rugott s inkább oldalra ugrott, mintsem előre ment volna. Most egy piros folt jelent meg Ákos homlokán, az ezek kidagadva lüktettek a halántékán. Ida borzadva tekintett reá. Ákos a következő pillanatban a zsebébe nyul s mielőtt valaki megakadályozhatta volna, kirántja revolverét, erős kézbe ragadva a gyeplőt, gyors egymásutánban két lövés dördül el. Pille egy nagyot ugrott, majd felágaskodva a földre vágta magát. A két füle között, a hol a kantár szij van, két piros folt jelent meg, melyből párolgó piros vér folyt a zöld pázsitra. Azután Ákos leugrott a bakról, elvágta az istrángokat, a gyeplőt a másik ló-

nekünk írják — a most megtartott választáson pályázó hiányában meddő maradt. Hogy ezen körorvosi állásra ki sem pályázott, mindenesetre a pályázati hirdeményben kiírt csekély 300 frt évi fizetés volt az oka. Stenge Ferenc járási főszolgabíró belátva, hogy ily csekély fizetés mellett orvos nem pályázhatik, azért az egybegyűlt egészségügyi kör képviselőtestületei előtt szép szavakban kifejtette a körorvosok működésének áldásos voltát és a közegészségügy érdekében a körorvosok fizetésének emelését ajánlotta, meggyőződve arról, hogy kilenc községből álló egészségügyi kör lakossága megterhelve nem lesz, ha a körorvos fizetését 300 frtról 500 frtra emelik fel. A jelen voltak teljesen egyetértve a főszolgabíró nézetével, rövid megbeszélés után elhatározták, hogy a m.-bolyi körorvos fizetését 300 frtról 500 frtra felemelik. Ezek után most már egész bizalommal néz a lakosság a legközelebb megajándékozó körorvosi választás elé, remélve, hogy a pályázat többé meddő maradni nem fog.

— **(Hirtelen halál.)** Lemetser István dunaföldvári szletésű, 53 éves, nős asztalosmunkás tegnap délelőtt Budapesten az óbudai hajógyárban hirtelen meghalt. Vidáman fűtőréssze dolgozott, mikor egyszerre csak megtántorodott, kezéből kiesett a gyalu s ő maga hanyatt vágódva, élettelenül terült el a földön. Holttestét feboncolták s halála okául szívszélhűdést állapítottak meg.

— **(Ellopott sertéshus.)** Pél János, szakcsi lakosnak a padlásán tolvaj járt egy szép éjszaka s elemelt onnan 12 forint értékű sertéshust. A tolvaj felmászott a padlásra s annak be nem zárt ajtaján könnyen bejuthatván, nem vesztegette az időt a betöréssel, hanem sietett összeszedni a padláson talált jóféle friss sertéshust s azzal szerencsésen odább is állt. Hogy ki volt, az még ma is titok.

— **(Csirkefogók.)** Rák János, Schrott Ádám, Wagner Dávid és Her-

hoz s a gyeplozt lóggóra kötötte s 3 lóval indultak haza felé.

Ida szó nélkül, halott halványan huzódott meg a kocsiában.

— Ugye nem haragszik, hogy úgy elragadt az indulat, de tudva, hogy maga is szokott vadászni, nem hittem, hogy úgy megijedjen a lövésektől.

Ida bámulva nézett a vidám arcra, melyen már nem látszott a harag, a piros folt is eltűnt s alig tudja a bocsánatot elrebegni. Azután pedig oly édesen tudott ebeszélni otthon maradt édes anyjáról, szavaiból a forró gyermeki szeretet meleg hangja tetszett ki, midőn leírta a kedves ősz matrózat, ki oly nehezen várja az ő kedves menyét.

Haza érkező, Ida szobájába zárkozott s itt kaptak belőle az ijedség okozta sírás, újból előtte látta azt a haragvó orosziant, majd pedig, hogy milyen hamar megbékült az s mily szelíden nézett reá s azt érezte, hogy most még jobban tudja szeretni azt a borzasztó embert.

Ezen események után apja legnagyobb csodálatára ő sürgette az esküvőt.

Már évek óta élnek együtt, Ida jó családanya, sőt azt mondják, még epéje sincs, haragudni sem tud.

Ezeket a jó híreket pedig még Kemény is kétkedéssel fogadja; a vidék pedig el sem hiszi s mindennap várják, hogy mikor öli meg egymást a két dühös oroszian?!

Sárosfai.

ger Henrik, palatincai lakosoktól a napokban 23 darab csirkét és egy kas méhet elloptak. A tettesek — mint mindig — itt is ismeretlenek és szerencsésük is meglehetősen nagy, mert a lopásoknál az a ritka eset állt be, hogy még nem jutott a tettesek nyomára a csendőrség. Node, azt hisszük, nem sokáig örülhetnek ennek a jó szerencsének az ismeretlen csirkefogók, mert az ismeretlenség homályából a börtön homályába fognak nem sokára vándorolni.

— **(Meggzúnt állatjárványok.)** Nagy-Ágh, Kassa és Lipovica községek sertésállományában uralgott sertésvész és Szilágy község szarvasmarhaállományában fellépett ragadós száj és körömfájás megszűnő, e községek alispáni rendelettel a vesztegár alól feloldattak. Pécsváradon a sertésvész pedig fellépett.

— **(Eltűnt boros flaskók.)** Tegnap este egy kereskedő jelentést tett a rendőrségnél, hogy a pincéjéből tizenegy üveg bor eltűnt. Az udvaron dolgozó favágót gyanúsította a boros flaskók eltűntetésével, a ki munka közben leszökhett a nyitva felejtett pincébe és elrakván a tarisznyájába a boros üvegeket, este odább állt velök. A rendőrség kérdőre is vonta a gyanuba vett napszámot, a ki nemcsak kerekén tagadta a lopást, de nem is lehetett semmit rábizonyítani s így szabadon bocsájtották. A boros flaskók eltűnése pedig — úgy lehet — örökre titok marad.

— **(Véres verekedés.)** Müller György, báttaszéki lakos, régóta boszut forralt Engert József, ugyanottani lakos ellen. Most végre elérkezettnek látta az időt, hogy bosszuszomját kielégítse és Engert egy bottal megtámadta s úgy elverte, hogy az tizenöt nap alatt is alig tudja kiheverni a sebeit. A báttaszéki csendőrség elfogta a verekedő embert, ki tettét beismerte. Most majd a bíróság adja meg lehűtött bosszuszomjának méltó jutalmát.

— **(A népkönyhát)** Kaposvároitt is meg akarják honosítani. Németh István polgármesternek ez a törekvése; s hogy az ige minél előbb teszté váljék, Krautl Károly honvéd őrnagy kezdeményezése folytán a katona zenekar Pécsről Kaposvárra megy február hó 14-én és hangversenyt ad a népkönyha-alap javára.

— **(Tűz Duna Szekcsőn.)** A napokban éjjel fél 12 óra körül kigyuladt Matyas András dunaszekcsői helyettes birónak a mohácsi szigetben levő szállása, mely a benne volt takarmánnyal és egyéb ingóságokkal együtt a tűz martaléka lett; bennégett négy darab szarvasmarha is. Sőt a gazdának 14 éves fia is majdnem a tűzvész áldozata lett; Miklós József az ablakon át huzta ki a fiút a szobából. A kár összesen 470 frt, a miből semmi sem volt biztosítva. A tűz keletkezésének okát nem lehetett kipuhatolni. — Másnap pedig ugyancsak Duna-Szekcsőn Balog Ádámnak szalmakazalja égett hamuvá.

— **(Meglöpött halászkok.)** Még a múlt év nyarán történt, hogy Silbert György, Taufer Imre, Hauk András, Schanzenbacher Márton és Shhwarz János, báttaszéki halászkoknak a holt Dunában kitett 28 darab halóját, a mi vagy 42 frtot ért, ismeretlen tet-

tes ellopta. A károsok csak most jelentették fel az esetet a csendőrségnek és derék csendőreink mindazonáltal csakhamar kinyomozták a tolvajt, a ki nem más mint ifj. Balogh János, báttai lakos. Birtokában az ellopott hálók közül nyolc darabot megtaláltak. Most a bíróság előtt fog beszámolni a lopás elkövetéséről.

— **(Jogakadémiai tanrend.)** A pécsi püspöki lyceum jog és államtudományi karának a jelen tanév második felére szóló tanrendje ma jelent meg, mely szerint kötelező óraszám az első évben 17, a másodikban 20, a jogtudományi szaktanfolyamban 15. Ezen órákon kívül special collegiumokat adnak elő; Dr. Mutschenebachr Viktor: Kereskedelmi ügyletekről, ugy a szerzői jogról. Dr. Schaurerk Bódog: Községi közigazgatás, Statisztika elméletéről. Dr. Kocsányi Károly előadja a Bányajogot és Házassági jogot, Dr. Mihálffy Ernő a Közgazdasági politikát és Államszámviteltant. Dr. Kasza József előadást tart a magyar bünvádi eljárásról, az ember élete ellen irányuló bűncselekményekről. Rézbányai János a legújabb kor történelmét, Dr. Jellasich István pedig a közegészségtant adja elő. Ezen kívül publikumot tartanak: Dr. Mutschenebacher Viktor a telekkönyvi eljárásról, Dr. Kasza József pedig a birtokelméletekről. Ezen félévben mutatja be magát az újonnan kinevezett jogtanár Dr. Késmárky István is, ki az első évi jogi tanfolyamon az egyetemes európai jogtörténelmet adja elő.

— **(Körözött kutya.)** Kingl János vasuti őr, udvárdi lakosnak kutyája megveszett és ilyen állapotban hazulról elszabadulván, valószínűleg a környékben csatangol. A pécsi szolgabírószág már előre halálra ítélte a veszettnek jelzett kutyát s körlevélben utasította a községi előljáróságokat és csendőrséget, hogy a kérdéses kutyát, melynek hű leírását is tartalmazza a körlevél, ahol érik, ott löjék agyon és azután a sikerült executioról tegyenek haladéktalanul jelentést.

— **(Dementált eljegyzési hír.)** A napokban közöltük, hogy Fögler Dezső, lapunk tárcairója, eljegyzését tartotta Mohácson. Mint nevezett munkatársunk ma értesít, ez az eljegyzés koholmány, mert ő nem jegyzett el senkit. A hír beküldője ellen meg fogjuk tenni a megtorló lépéseket, addig is kérjük helyi lapársainkat, kik az eljegyzést szintén közölték, hogy azt dementálni sziveskedjenek.

— **(Uj marharakodó állomások.)** A földművelési miniszter legújabbban a következő marharakodó-állomásokat engedélyezte: A magyar államvasutak kezelése alatt álló győr-veeszprém-dombóvári h. é. vasut Bakony-Szt. László—Veszprém és Veszprém—Veszprém város vonalán fekvő Zirc és Veszprém város állomásokat; Fejér és Tolnavármegyék h. é. vasut vonalán Duna Adony, Hercegfalza, Előszállás, Dunaföldvár és Paks állomásokat és a bakóca—felső-mindszent—komlói h. é. vasut vonalán Komló állomást.

— **(A pécsbaranyai központi takarékpénztár)** jövő hó 7-én délelőtt 10 órakor tartja 24-ik évi rendező közgyűlést, melynek tárgyai a következők lesznek:

1. Közgyűlési elnök megválasztása. 2. A számadások megvizsgálása, a mérleg megállapítása és a nyereség felosztása. 3. Tizenegy igazgatósági és négy felügyelőbizottsági tagnak 3 évre leendő megválasztása. 4. Az igazgatóság és felügyelő bizottság f. évi díjainak megállapítása. 5. A névleges részvénytőkének további befizetések elengedése folytatni leszál- litása. 6. Az alapszabályok módosítása. 7. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes kijelölése. Az intézet vagyona 1.532,486 frt 79 kr; terhe 1.520,056 frt 29 kr; a múlt évi tiszta nyereség 12.430 frt 44 kr.

— **(Két szív szerelme.)** Ez egy romantikus historia, az elején, a vége azonban tragédiába csap át. Annyi az egész, hogy egy szemrevaló szobacicut megszeretett egy egy érzékeny szívű lovag, aki a szobaleány előtt úgy grasszált, mint élelmes utazó, aki báliportékáról zeng dicsőriádákat a vevő közönségnek. A szobaleány nem kérdezte a szeladontól, hogy ki ő és merre van hazája, hanem gyenge szívének egész forróságával beleszeretett a legénybe. Boldogok voltak, sokat csókolóztak s már-már azon a ponton álltak, hogy nevüket odafüggesztessék a város-ház kapujára a rostélyzat alá, mikor a legény hirtelen eltűnt. Vele együtt a szobaleánynak drága pénzen vett báliportékát is, mit a leány a legközelebbi polgári bálnak szánt. A köddé vált szeladon vigasztalásként levelet hagyott hátra ugyan, hogy a mantilt mustraként vitte el Chimay hercegnőhöz, hogy tisztelet kössön vele, de alighanem más van

a dologban. Mindazonáltal a kis szobacicut várja, egyre várja a legényt, — no meg a mantilt is.

— **(Itt a tél.)** A jövő kor bibliografusa, régi sárgult ujságlapok közt kutatván, ugyancsak elbámul, ha jelen számunkban erre a hirre akad. S talán még felfedezi ró-lunk, hogy meghamisítottuk az időjárás, ha nem lesznek akkor is azok a bizonyos „legöregebb emberek“, a kik ilyen időjárásra, mint a mostani, szinte nem fognak emlékezni a miut nem emlékeznek napjaink legöregebb emberei sem. Bizony furcsa, nagyon furcsa, hogy ma január hó 28-án, kell — illetve lehet — konstatálnunk, hogy itt a tél. De hogy eddig mindentütt másutt lehetett, csak itt nem volt, legjobban bizonyítják a korcs-márosok, a kik ma reggelre — a fagyot és hideg szelet érezve — unisono sóhajtották: „lesz már jég.“ Mert eddig se tél, se jég nem volt s ha a mai nappal fordulópont nem áll be az időjárásban, nem is lett volna. De ez a fordulópont beállt. A fagyos rögre ebéd-után kezdett hullani a hó s havas felhők kóboroltak az égen egész délután, Tehát csak ugyan itt a tél . . . csak aztán sokáig ne maradjon a nyakunkon!

— **(Fatolvajlás.)** Magyar József, szakcsi lakosnak, a szőlőjéből a napokban 12 darab száraz barackfát ellopott valami enyveskező fatolvaj. Ugyanekkor Szijjártó Jánosnak egy szép diófáját ásták ki és vitték el. Végre Turi Mihálytól 127 darab szőlő-karót és 1 meggyfát loptak el. A szakcsi

csendőrségnek a lopások bejelentetvén, az a nyomozást megindította a és sikerült is neki azt kipuhatolni Szucs Gábor, ugyanottani lakos személyében, a kinél a lo-pott fak egy részét meg is találták.

A m. kir. fő-fémjelző hivatal által kipróbált s annak törvényszerű jelzésével el-látott valódi 13 próbás tömörezüstből készült étszerek, a legújabb és legcélyszerűbb össze-állításokban, továbbá minden nemű valódi ezüst servicek, eczet- és olajtartók, czu-kor-szelenczék, gyertyatartók, asztali-állvá-nyok stb. a legbővebb választékban s a legmegbízhatóbban vehetők meg, elismert jó-nevű Schönwald Imre, ékszerész- és órás nál Pécs, Király (fő)-utca Hattyu épület.

Farsangi naptár.

Január 30. Vasuti műhely munkások bálja a Vigadóban. — A dárдай Kaszinó-Egyesület bálja.

Február 1-én. Vörös keresztgyelet álarcos bálja a Hattyuban. — Az első pécsi veterán és betegsegélyző-egylet zártkörű bálja a Scholtz féle sörházban. — Mohácsi Jótékony Nőegylet bálja a Polgári Kaszinóban. — Kaposvári jótékony nőegylet bálja. — Szigetvári Olvasó-Egylet táncestéje. — Dárдай polgári egylet bálja.

Február 6-án. A pécsi Polgári Kaszinó második táncestéje. — A pécsi kádársegédek szakegyletének farsangi táncvigalma a Scholtz-féle sörházban. — A pécsi jótékony nőegylet Calicot-bálja a nemzeti kaszinóban. — Házi bál a „Petőfi“ vendéglőben. — Siklósi iparosok olvasóköreinek bálja.

aki nem akarta a társalgást ilyen tragikus hangon folytatni.

— Kérem, ne tréfáljon most velem. Sokkal komolyabb dologról van szó — és önben van minden reménységem.

— Nem akarom, hogy csalódjék reményében. Tehát miről van szó? Talán Vitrac urral összekülön-bözött? Ez jegyesek között könnyen megesik s a legjobb, ha idegen ember nem avatkozik ilyenkor pörpatvar-kodásukba.

— Mit törődöm Vitraccal. Szóba sem állok többé vele . . .

— Ez már valami! Mi a bűne?

— Ő sohasem szeretett úgy engemet, mint a vő-legény a menyasszonyát. Más nő foglalta le a szívét. Az az asszony, akinek a fejét a műtermébe csem-pésztek a bál éjjelen. Hanem, ha még egyéb nem volna . . .

— Miféle büntényt követett még el? — kér-dezte a kapitány inkább kíváncsian, mint nyugtalan-kodva.

Vanda levelet vett elő s a kapitánynak adta:

— Olvassa!

Cavaroc elcsodálkozott, hogy a leány egy hozzá-intézett levelet vele akar elolvastatni s habozva forgatta.

— Olvassa, olvassa!

— És ha elolvastam?

— Akkor tanácsát és oltalmát kérem.

— Miután arról van szó, hogy önnek szolgálatot-tekvegek, nem bánom, legyen a kívánsága szerint.

Hangosan olvasta:

IX.

Mialatt a rendőrök megszállták a gróf házatáját, Cavaroc azzal a szándékkal tért haza, hogy mindjárt lefekszik, hogy kipihenje magát reggelig.

De ember tervez, isten végez, még ha lovaskapi-tány is az ember.

Az előszobában találta a groomját, aki az estéit rendszeren a házon kívül töltötte; a hintaszéken nyújtóz-kodva, ujságot olvasott.

Cavaroc nagyon elnéző volt cselédjeivel szemben s miután ő maga rendszerint későn szokott lefeküdni, megengedte inasainak, hogy éjjelig szabadjukra legye-nek. Rögtön tudta, hogy valami fontos ok bírhatta rá a groomot, hogy megvárva hazatértét, még mielőtt pihenni térne, beszéljen vele.

— Mi ujság? — kérdezte tőle.

— Kapitány ur, jelentem, hogy egy . . .

— Na, miféle egy, ki vele . . .

— Hogy egy hölgy . . .

— Mit fecsegsz? Miféle hölgy? És miért titko-tódtál ma reggel is, — mikor egy hölgyet jelentet-lél be?

Február 7. Bar.-Szentlőrinci iparosifjúság műkedvelői előadással egybekapcsolt táncestélye.

Február 10-én: Nagy táncestély a Vigadóban Herczenberger táncitanító délutáni társasága számára.

Február 11-én. Altiszti bál a Vigadóban. — Házibál a Hétfejedelemben.

Február 13-án: Pécsi könyvnyomdászok táncestélye a Scholtz-féle sörcsarnokban. — A „Pécsi Torna-Egyesület“ bálja a Vigadóban. — Kath. kör táncvigalma.

Február 16. Pas de quatre Cotteria-társaság nagy estélye Herczenberger tánc iskolájában a Vigadóban.

Február 18-án: Nagy polgári bál a Vigadóban; rendező Herczenberger.

Február 20. Pécsi dalárda dalestélye a Vigadóban. — Athléta-bál a Nemzeti Kaszinóban. — Pécsi Nemzeti Kaszinó táncmulatsága.

Február 27. Pécsi helyőrség altiszteinek bálja a Vigadóban.

Március 2. Kaposvári Nemzeti Kaszinó bálja.

Művészet, irodalom.

○ Salvini és Bánk bán. Nem remélt szép számban töltötte meg a közönség tegnap este a színházat, a mikor is Salvini kivánására zintársulatunk „Bánk bán“ t adta elő. Az előadáson minden tekintetben meglátzott, hogy a szereplők ki akarták érdemelni a vendégművész tetszését s ezt el is érték, mert Salvini a közönséggel egyetemben sokat tapsolt nekik. A siker oroszlanrésze

Csikyé volt, ki Bánkot alakította, mellette Angyal Ilka (Melinda), Boross (Tiborc) és Gyarmathy (Mikhal) tünnek ki. Baghy Biberachot kitünően játszotta meg s a halál-doklasi jelenet után kétszer is kitapsolták. Petur bán Somogyi adta, de kissé halvány és erőtlen alakítással. Salvini tudvalevőleg felvette műsorába „Bánk bán“-t s hogy a darab szinpadit rendezését tanulmányozhassa, ezért volt a tegnapi előadás is. „Bánk bán“-t Gauss Viktor fordítja le olaszra s a dráma jó részének szövegezésével már el is készült s egy egy jelenetet már ismertetett is az olasz művésszel, aki nagy elragadtatással nyilatkozott a mű szépségeiről. Hogy az olasz művész jobban beleélje magát új szerepébe, Gauss Viktor hosszabb tanulmányt ír olasz nyelven részére II. Endre királyunkról és koráról, ami természetesen nagy hasznára és különösen segítségére lesz a nagy művésznek, minthogy ilyenképen világos képet és fogalmat alkothat magának történelmünk emez érdekes korszakáról s annak szereplőiről. Salvini Bánk-bánt elsőbben olasz szinpadokon fogja bemutatni, legelőször pedig Rómában. A darabhoz szükséges jelmezek, magyar festők mintái szerint, Budapesten készülnek majd s az erre való intézkedéseket Salvini igazgatója már meg is tette. Érdekes, hogy Salvini a maga kosztümjei mintáinak megfestésére kitünő festőművészt, Feszty Árpádot akarja fölkeríteni. Salvini olasz Bánk bánját még ez ősszel óhajtaná Budapesten bemutatni. Innen aztán körutat tesz a vidéken s

ennek nagyobb szinpadjain fel fog lépni. Különösen nagy érdeklődéssel várják az olasz Bánk bán Fiumében, ahonnan Salvini máris meghívót kapott tizenkét föllépésre. Ugy lát-szik, hogy a derék fiúmeiek politikai tüntetésre akarják fölhasználni az erősen nemzeti jellegű dráma előadását. Valóban elismeréssel kell adóznunk a nagy olasz művésznek, aki vendégszeretetünket olyan nemesen s ő hozzá méltó módon meghálálja.

○ Az új naiváról. A zintársulatunkhoz a jövő idényre szerződött új naivának, Szohner Olgának most volt a Halmai Imre igazgatása alatt álló szabadkai színházban a jutalomjátéka. A talentumos fiatal naiva sok izléssel, kitünően játszotta el „Az egér“ című vigjátékban, Mártha szerepét. A zsűfolt ház az egyes feivonások közben számtalanszor hívta a lámpák elé Szohner Olgát, aki vagy egy tucat virágcsokrot és nagy csomó egyéb ajándékot kapott.

Törvényték.

§ Verekedés Rácvároson. A legutóbb rácvárosi bucsun — mint annak idején meg is irtuk — nagy verekedés volt a rácvárosi pógárok és a rendőrök között. A verekedés közben négy rendőr kardja eltört s még öt rendőr vett részt a verekedő pógárok lecsendesítésében, kik közül azonban csak kettőre, Kovács Jánosra és fiára, Kovács Józsefre, lehetett rábizonyítani a verekedésben

— Ugyanaz a kisasszony, kapitány ur?

— Hogyan! Az a magas barna nő, akit reggel a dohányzóba vezettél?

— Igen, kapitány ur, visszajött.

— Csakugyan. És mit akart?

— Nem tudom, kapitány ur.

— Tehát eltávozott anélkül, hogy megmondta volna?

— Nem, kapitány ur, nem távozott el. Kilenc órakor jött s én mondtam neki, hogy a kapitány ur éjfél előtt nem jön haza, de ő azt válaszolta, hogy ha reggelig kell is várakoznia, okvetlen beszélni akar a kapitány urral.

— És te megengedted, hogy itt maradjon.

— Nem mertem ajtót mutatni neki, mert a tilalom úgy sem használt volna. A szolga nem volt itthon s ha a portást segítségül hívom az eltávolításra, feltűnést keltek.

— Jól van; elbocsájtalak.

— De kapitány ur — könyörgött a groom, aki nagyon sajnálta ezt a jó helyet.

— Elbocsájtalak és ezzel vége. Talán még elnézném az ostobaságot, ha nyolc nap óta volnál a szolgálatomban, de elég alkalmas volt az életmódot megfigyelni.

— Elismerem kapitány ur, hogy hibáztam, de ha látta volna azt a hölgyet...

— Nos, ha láttam volna?

— Egészeféle ki volt kelve magából s azt mondta, hogy nagy szerencsétlenség történt vele. Ugy rohant be, mintha gyilkosok üldöznék. Annyira fel volt indulva,

hogy összefüggéstelen szavakat mondott, de mégis megértettem, hogy az életéről van szó, ha itt nem maradhat. — Nem volt bátorságom kiutasítani, de most megteszem, ha kapitány ur úgy parancsolja.

Cavaroc nem sietett a válaszával. Az inas szavai gondolkodóba ejtették.

A váratlan vendég Vanda volt. Miután már hozzáfordult bizalmával, nem akarta elzárni ez utját, hogy elpanaszolhassa neki búját-baját.

— Hol van az a hölgy? — kérdezte a kapitány rövid szünet után.

— A dohányzóba vezetem, ahol reggel is várakozott. Bejelentsem neki a kapitány urat?

— Felesleges. Semmi körülmények között ne bocsáss be senkit és ne mozdulj el erről a helyről, a míg nem csöngtek.

Vanda annyira el volt gondolataiba merülve, hogy nem vette észre, mikor a kapitány, aki meg akarta lépni, a szobába lépett.

— Milyen szerencsés véletlennek köszönhetem kisasszony a látogatását?

A másik pillanatban már eléje ugrott Vanda. Sápadt volt az arca, a hangja reszketett a belső felindulástól.

— Csakhogy megjött! Már attól féltem, hogy haza sem jön.

— De hát miért? Mi történt? Roszul van?

— Elveszttem!

— Lánchordtát, ön elveszett; ez komoly dolog kisasszony — mondta enyelgő hangon a kapitány, —

való részvételeit. A végtárgyalás mára volt ki-
szűve ez ügyben, de mert a vizsgálat még
sok felderíteni valót hagyott hátra, a vég-
tárgyalást elnapolták.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése január hó 28-án.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Székely György kormánypárti volt a mai ülés első szónoka, a ki a mellett beszélt, hogy közigazgatásunknak vannak ugyan hibái, de bizik a kormányban, hogy azokat fokozatosan meg fogja szüntetni.

Visontai Soma reá mutat, hogy Magyarországon nem bevallott kivételes állapotok uralkodnak. A munkásoktól megvonják a gyülekezési szabadságot, a miből kifolyólag veszélyes, tiltott összejövetelekre kényszerítvők. A társadalom egyes rétegei nincsenek képviselve a parlamentben, a kormány csak a gyárosok és gazdag vállalkozók érdekeit védi. A költségvetést nem fogadja el.

Kardos Kálmán a közigazgatás átalakítását pártolja. Csakis kinevezett tisztviselőkkel lehetséges egységes magyar nemzeti közigazgatást szervezni. A tisztviselőt a szolgálati pragmatikával függetleníteni kell felfelé, lefelé pedig önértékét növeli. Védi a főispánokat, kiknek felelősségéhez több hatalmat kíván. A költségvetést a jobboldal helyeslése közt elfogadja. Szónokot számosan üdvözlik pártfelei részéről.

Tóth János nem fogadja el a költségvetést. A törvényhozás szervezetének reformálása iránt határozati javaslatot nyújt be, hogy az általános választási jog a titkos szavazással egyetemben hozassék be, továbbá a főrendiház is népképviselői alapon újjászerveztessék.

Ülés végén Visontai interpellált az anninai bányaszerencsétlenség, Kossuth Ferenc Murawjeff utazása és Kubina József a pozsonymegyei tisztújítási visszaélések iránt.

TÁVIRATOK.

— **A pécsi püspöki szék betöltése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Csak fentartással közölhetjük egyik budapesti közlönetnek ama híreit, hogy az erdélyi koadjutorságra Todor József gyulafehérvári kanonok, volt országgyűlési képviselő van kiszemelve és így a pécsi püspökségre a sokat emlegetett Majláth Gusztáv lenne kinevezve, aki ha a történetek miatt a kinevezést el nem fogadná, Vajda Ödön zirci apát lenne a pécsi püspök.

— **A kormány meghátrálása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A tegnapi minisztertanács ő felsége közvetlen óhajára elfogadta Majláth koadjutorságát cum iure successione. Ez a Wlasich bécsi utjának eredménye s a megalkuvás a kormány meghátrálását jelenti.

— **A Kisfaludy-társaság ülése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.)

irata.) Tegnap délután 5 órakor tartotta a Kisfaludy-társaság rendes havi gyűlését Gyulay Pál elnöklése alatt. Beóthy Zolt megemlékezett Vajda János elhunytáról, Szűry Dénes tartá meg ezután székfoglaló értekezését „Shakespeare és az elismerés“ címmel. Utána Vargha Gyula titkár fölolvasta Szász Bélának „Both Benedek“ című balladáját. Ezután Concha Károly vendégnek „Arany emlékek“ című értekezését. Ezután zárt ülés következett, melyen a tag-ajánlásokat terjesztették elő. A két Palágyi testvért Vajda ajánlotta, minek folytán Gyulay hevesen megtámadta a holt költő politikai jellemét, amit aztán Bartók és Vadnay védelmeztek.

— **Franciaország készülődik.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párizsból jelentik, hogy a képviselőház hadügyi bizottsága javasolja, hogy Billot hadügyminiszter hatalmaztassék föl minden gyalogezrednél a negyedik teljes keretű zászlóalj felállítására.

— **Konzekvencia.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Vészi József, a „Budapesti Napló“ főszerkesztője, politikai irányának megtartása mellett lemondott a szabadelvű párt-klubbságáról.

— **Előleg a török kölcsönre.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az Ottomán-bank hajlandó a török kormánynak 300.000 font sterlinget adni előlegül a felveendő nagyobb kölcsönre.

— **Háziipar a felvidéken.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Egy gazdag berlini cég ajánlatot tett Dániel b. kereskedelmi miniszternek, hogy a felvidéken tizezer munkást óhajt foglalkoztatni paszomány- és zsinor-készítő háziiparral.

— **Hurokra került.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az ügyészség ma reggel Krámer nevezetű ügyőknél, aki olcsó hitelt hirdetgetett az újságokban s több ügyőknöt foglalkoztatott, házkutatást tartott.

— **Minisztereink Bécsben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bánffy Dezső b. és Lukács László miniszterek ma Bécsbe érkeztek a kiegyezési tárgyalások folytatására.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	„ 1901. sz.*)	gyors „ „	8 „ 24 „
Bécs	„ 8711. sz.**)	vegyes „ „	8 „ 29 „
Vinkovce	„ 8702. sz.	személy „ „	9 „ 49 „
Budapest	„ 1905. sz.	„ „ d. e.	11 „ 34 „
Uj-Domb.	„ 1953. sz.***)	vegyes „ d. u.	2 „ 44 „
Brood	„ 1906. sz.***)	személy „ „	4 „ 20 „
Bécs	„ 3701. sz.	„ „ „	6 „ 37 „
Brood	„ 1908. sz.	„ „ este	8 „ 18 „
Budapest	„ 1903. sz.	„ „ éjjel	11 „ 30 „

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz.*)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	„ „ „	8 „ 2 „
Uj-Domb.-ról	1942. sz.	vegyes „ „	8 „ 28 „
Bécsből	8702. sz.**)	személyv. „	9 „ 39 „
Broodról	1905. sz.	„ „ d. e.	11 „ 18 „
Budapestről	1906. sz.	„ „ d. u.	4 „ 8 „
	1921.		
Vinkovcéről	8701. sz.	vegyes „ „	5 „ 50 „
Budapestről	1902. sz.	gyors „ este	7 „ 50 „
Bécsből	8712. sz.	vegyes „ „	8 „ 5 „
Broodról	1903. sz.	személy „ éjjel	11 „ 2 „

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

NYILT-TÉR⁺)

Kitünő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, —
továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorium

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,

király-utca 2. sz. és Bazár-udvar.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.

Két birtok

ELADÓ!

1. Boszniában 70 hold föld 2 darabba, új lakásokkal és más gazdasági épületekkel ellátva, 5000 frtért.

2. Szerém megyében 18 hold föld, 2 ház 3 szőlő és szürüs kert 3500 frtért. Bővebbet a föld tulajdonostól, Eszéken felső város.

Öregségem miatt adom el.

Berkes Lukács.

MEGÉRRKEZTEK

a legújabb báli

 meghívó-

és

tánczrend-minták!

TAIZS JÓZSEF

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.